तृणेन च काष्ठोल्लिखिता च राजभयम् । वक्रा पादालिखिता शस्त्रभयक्लेशदा विरूपा च । चर्माङ्गारास्थिकृता दन्तेन च कर्तुरशिवाय । वैरमपसव्यलिखिता प्रदक्षिणं सम्पदो विनिर्देश्याः । वाचः परुषा निष्ठीवितं क्षुतं चाशुभं कथितम् । अर्धनिचितं कृतं वा प्रविशन् स्थपतिर्गृहे निमित्तानि । अवलोकयेद्गृहपतिः क्व संस्थितः स्पृशति किं चाङ्गम् । रविदीप्तां यदि शकुनिस्तस्मिन् काले विरौति परुषरवः । संस्पृष्टाङ्गसमानं तस्मिन्देशेऽस्थि निर्देश्यम् । शकुनसमये ऽथवान्ये हस्त्यश्वश्वादयोऽनुवाशन्ते । तत्प्रभवमस्थि तस्मिंस्तदङ्गसम्भूतमेवेति । सूत्रे प्रसार्यमाणे गर्दभरावोऽस्थिशल्यमाचष्टे । श्वशृगाललङ्घिते वा सूत्रे शल्यं विनिर्देश्यम् । दिशि शान्तायां शकुनिर्मधुरविरावी यदा तदा वाच्यः । अर्थस्तस्मिन् स्थाने गृहेश्वराधिष्ठितेऽङ्गे वा । सूत्रच्छेदे मृत्युः कीले चावाङ्मुखे महान् रोगः । गृहनाथस्थपतीनां स्मृतिलोपे मृत्युरादेश्यः । स्कन्धाच्च्युते शिरोरुक् कुलोपसर्गोऽपवर्जिते कुम्भे । भग्नेऽपि च कर्मिवधश्च्युते कराद्गृहपतेर्मृत्युः । दक्षिणपूर्वे कोणे कृत्वा पूजां शिलां न्यसेत्प्रथमम् । शेषाः प्रदक्षिणेन स्तम्भाश्चैवं समुत्थाप्याः । छत्रस्रगम्बरयुतः कृतधूपविलेपनः समुत्थाप्यः । स्तम्भस्तथैव कार्यो द्वारोच्छ्रायः प्रयत्नेन । विहगादिभिरवलीनैराकम्पितपतितदुःस्थितैश्च फलम् । शक्रध्वजफलसदृशं तस्मिंश्च शुभं विनिर्दिष्टम् । प्रागुत्तरोन्नते धनसुतक्षयः सुतवधश्च दुर्गन्धे । वक्रे बन्धुविनाशो न सन्ति गर्भाश्च दिग्मूढे । इच्छेद्यदि गृहवृद्धिं ततः समन्ताद्विवर्धयेत्तुल्यम् । एकोद्देशे दोषः प्रागथवाप्युत्तरे कुर्यात् । प्राग्भवति मित्रवैरं मृत्युर्दक्षिणेन यदि वृद्धिः । अर्थविनाशः पश्चादुदग्विवृद्धौ मनस्तापः । ऐशान्यां देवगृहं महानसं चापि कार्यमाग्नेय्याम् । नैर्ऋत्यां भाण्डोपस्करोऽथ धान्यानि मारुत्याम् । प्रागादिस्थे सलिले सुतहानिः शिखिभयं रिपुभयं च । स्त्रीकलहः स्त्रीदौष्ट्यं नैःस्वं वित्तात्मजविवृद्धिः । खगनिलयभग्नसशुष्कदग्धदवालयश्मशानस्थान् । क्षीरतरुधवविभीतकनिम्बारणिवर्जितांश्छिन्द्यात् रात्रौ कृतबलिपूजं प्रदक्षिणं छेदयेद्दिवा वृक्षम् । धन्यमुदक पाक्पतनं न ग्राह्योऽन्यथा पतितः । छेदो यद्यावकारो ततः शुभं दारु तद्गृहौपयिकम् । पीते तु तरुमण्डले निर्दिशेत् तरोर्मध्यगं गोधाम् । मञ्जिष्ठाभे भेकं नीले सर्पं तथारुणे सरटः । मुद्गाभेऽश्मा कपिले तु मूषकोऽम्भश्च खड्गाभे । धान्यगोगुरुहुताशसुराणां न स्वपेदुपरि नाप्यनुवंशम् । नोत्तरापरशिरा न च नग्नो नैव चार्द्रचरणः श्रियमिच्छन् । भूरिपुष्पनिकरं सतोरणं तोयपूर्णकलसोपशोभितम् । धूपगन्धबलिपूजितामरं ब्राह्मणध्वनियुतं विशेद्गृहम्" मत्स्यपुराणे वास्तुप्रकरणे चोक्तं यथा "पूर्वं भूमिं परीक्षेते पश्चाद्वास्तुं प्रकल्पयेत् । श्वेता रक्ता तथा पीता कृष्णा चैवानुपूर्वशः । विप्रादेः शस्यते भूमिरतः कार्यं परीक्षणम् । विप्राणां मधुरास्वादा कटुका क्षत्रियस्य तु । तिक्ता कषाया च तथा वैश्यशूद्रेषु शस्यते । अरत्निमात्रे वै गर्त्ते स्वनुलिप्ते च सर्वशः । घृतमामशरावस्थं कृत्वावर्त्तिचतुष्टयम् । ज्वालयेद्भूपरीक्षार्थं तत्पूर्णं सर्वदिङ्मुखम् । दीप्तौ पूर्वादिगृह्णीयाद्वर्णानामनुपूर्वशः । वास्तुः सामूहिकोनाम दीप्यते सर्व्वतस्तु यः । शुभदः सर्ववर्णानां प्रासादेषु गृहेषु च । अरत्निमात्राधोगर्त्ते परीक्ष्यं स्वातपूरणे । अधिके श्रियमाप्नोति न्यूने हानिं समे समम् । फालकृष्टेऽथवा देशे सर्ववीजानि वापयेत् । त्रिपञ्चसप्तरात्रेण यत्र रोहन्ति तान्यपि । ज्येष्ठा समा कनिष्ठा भूर्वर्जनीयेतरा सदा । पञ्चगव्यौषधिजलैः परीक्षित्वा च सेचयेत् । एकाशीतिपदं कृत्वा रेखाभिः कनकेन च पश्चात्पिष्टेन चालिप्य सूत्रेणावेष्ट्य सर्वतः । दश पूर्वायता रेखा दश चैवोत्तरायताः । सर्ववास्तुविभागेषु विज्ञेया नवका नव । एकाशीतिपदं कृत्वा वास्तुवित्सर्ववास्तुषु । पदस्थान् पूजयेद्देवां स्त्रिंशत्पञ्चदशैव तु ४५। द्वात्रिंशद्बाह्यतः पूज्याः पूज्याश्चान्तस्त्रयोदश । नामतस्तान् प्रवक्ष्यामि स्थानानि च निबोधत । ईशानकोणादिषु तान् पूजयेद्धविषा नरः । शिखी चैवाथ पर्जन्यो जयन्तः कुलिशायुधः । सूर्यसत्यौ भृशश्चैव आकाशो वायुरेव च । पूषा च वितथश्चैव बृहत्क्षतयमावुभौ । गन्धर्वो भृङ्गराजश्च मृगः पितृगणस्तथा । दौवारिकोऽथ सुग्रीवः पुष्पदन्तो जलाधिपः । असुरः शोषपापौ च रोगोहिर्मुख्य एव च । भल्लाटः सोमसर्पौ च अदितिश्च दितिस्तथा । बहिर्द्वात्रिंशदेते तु तदन्तस्तु ततः शृणु । ईशानादिचतुष्कोणसंस्थितान् पूजयेद्बुधः । आपश्चैवाथ सावित्रो जयो रुद्रस्तथैव च मध्ये नवपदे ब्रह्मा तस्याष्टौ च समीपगान् ।